

ma gh'é valgún arent
anca 'ndei dí pú torboi
quanche te par en sgreben
anca 'l sinter pú slis

ma gh'é valgún che bròa
par farne sentir fort
en calt che 'mpiza l'anima
che 'l fá sentirme vío

ma gh'é valgún si caro
che 'l me stá arent empó
anca se son lontan
vesin sol col me eser

ma gh'é valgún 'nden fior
che sbocia al sol pan pian
che slarga 'n pöc le föie
par destebiar se cét

ma gh'é valgún 'ndel spizek
de st'aria sbrigolina
che me desmisia i sogni
ma 'l par careze morbie

ma gh'é valgún 'ndel sluser
dei oci toi si dolci
che slanega i pensieri
ninandoli 'ndel morbi

ma gh'é valgún arent
l'é 'n fior de primavera

che me se struca al pét
disendome 'l só amor

ma gh'é valgún che és ti
e me carezes dolcia
e i laori suti i tase
parlandome col cör

Giuliano

Questo/a opera è pubblicata con una Licenza Creative Commons

